

 SLOVENSKA FOLKLORNA SKUPINA "KRES"
 Cleveland, Ohio

SLOVENSKA FOLKLORNA PLESNA SKUPINA "KRES" bo nastopila s programom narodnih in umetnih plesov v soboto, 3. oktobra, ob 7.30 zvečer v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Avenue. Letos so Kresovci gostovali na Koroškem in Primorskem ter navdušili tamkajšnje rojake, v soboto pa bodo program ponovili in dodali več drugih plesov. Po nastopu bodo igrali za ples in zabavo Veseli Slovenci. Vstopnice bodo na razpolago tudi pri vходу na večer prireditve.

Ugrabitelji JATovega letala aretirani ter izročeni Jugoslaviji

BEOGRAD, SFRJ. — Preteklo nedeljo so trije Hrvatje ugrabili letalo jugoslovanske letalske družbe JAT. Na letalu Boeing 727 je bilo 103 potnikov in članov posadke. Letalo je letelo na redni domači progi Dubrovnik-Titograd. Med potniki so bili nogometarji titografske ekipe Budućnost.

Pilot Dubomir Zekavica je upošteval zahtevo ugrabiteljev in spremenil smer poleta proti Izraelu. Izraelske oblasti pa niso dale dovoljenja za pristajanje. Ugrabljeno jugoslovansko letalo je potem pristalo v Atenah, Grčija, kjer so Grki letalo zopet oskrbeli z gorivom.

Naslednja postaja je bilo letališče v Larnaci, na Cipru. Potniki in člani posadke so se dogovorili med seboj, ko so čakali na letališču v Atenah, da bodo letalo zapustili, ko bo drugič pristalo na kakem letališču.

Ko je JATovo letalo pristalo na letališču v Larnaci, so vsi potniki zavpili, da je nastal požar, po zaslugi strežajke pa se je iz letalske kuhinje začelo kaditi. Potniki so bežali skozi vrata, ugrabitelji so bili povsem zmedeni. Kmalu so ostali na letalu le ugrabitelji.

Letalo so obkolili ciprski policisti, ki so zahtevali od ugrabiteljev, da se predajo. Kot kaže, so ugrabitelji govorili nemško, oboroženi so bili z revolverji.

Ker ni bilo drugega izhoda, so se Hrvatje končno predali. Zahtevali so politični azil, kar pa so ciprske oblasti odklonile. Ciprska vlada jih je takoj izročila jugoslovanskim policistom, ki so jih vrnili v SFRJ. Potniki so se tudi vrnili v Jugoslavijo. Ugrabitev je trajala 12 ur.

Ni znano, kateri skupini hrvaških nacionalistov so pripadali ugrabitelji. Tudi ni jasno, kakšen cilj so imeli ugrabitelji, ali zakaj so bili namenjeni v Izrael.

Kar je presenetljivo poznavalec razmer v SFRJ, je bilo

dejstvo, da so mogli ugrabitelji priti na letalo oboroženi. Varnostni ukrepi na vseh jugoslovanskih letališčih so izredno strogi.

Jugoslovanske oblasti še niso objavile imen prijatih ugrabiteljev ali kaj poročale o tem, kdaj bodo predani sodišču.

Zadnje vesti

• Washington, D.C. — Odvetniki, ki branijo atentatorja na predsednika Ronaldaa Reagana Johna W. Hinckleyja ml., trdijo, da Hinckley ni bil prisoben, ko je streljal na Reagana. Priznavajo, da je Hinckley res tisti, ki je streljal, da pa ni vedel, kaj dela.

• Independence, Mo. — Bess Truman, 96 let stara vdova predsednika Harryja Trumana, se nahaja v nevarnem zdravstvenem stanju v bolnišnici. Zadelo jo je možganska kap.

• Lahore, Pak. — Skupina teroristov je ugrabila indijsko potniško letalo, na katerem je več kot 100 potnikov in članov posadke. Letalo je pristalo na letališču v Pakistanu.

• Jacksonville, Fla. — Bivši ameriški vojak Joseph G. Helmich ml. je priznal, da je

Novi grobovi

Angela Pozelnik

V nedeljo, 27. septembra, je nenadno v Richmond Hts. splošni bolnišnici umrla 82 let stara Angela Pozelnik s 15721 Waterloo Rd., kjer je živel zadnjih 43 let, rojena Grebenc na Rašici, Slovenija, od koder je prišla v Cleveland l. 1920, vdova po l. 1953 umrlem možu Josephu, mati Josepha, ki je padel kot ameriški vojak v bitki Coral Sea l. 1943. Edwarda (u. 1980) in Angele Znidarsic, 5-krat stara mati, 2-krat prastara mati, sestra Paule Sterle (Avstrija) in pok. Franka. Pokojna in mož sta lastovala in vodila Waterloo Recreation (prej Lausche Lanes) od l. 1928, l. 1933 sta kupila Clair-Doan Lanes na E. 103 St. in St. Clair Ave., leta 1938 pa sta odprla Waterloo Recreation na 15721 Waterloo Rd. Pokojna je bila najstarejša še aktivna lastnica kegljišča v Clevelandu. Bila je članica KSKJ št. 162, ADZ št. 22, ABZ št. 186, SZZ št. 50 in Collinwood Moose št. 117. Pogreb bo iz Železovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. jutri, v sredo, ob 9.15 dopoldne, v cerkev sv. Jeroma ob 10., nato na Kalvarijo. Na mrtvaškem odru bo danes, v torek, od 2. do 4. popoldne in od 7. do 9. zvečer.

Phyllis Cermely

V nedeljo, 27. septembra, je v Metro splošni bolnišnici umrla 69 let stara Phyllis Cermely (preje Attina) z 1004 Newberry Ave. v S. Euclidu, preje živeča na 15919 Whitcomb Rd., rojena Stibily na Ustju, Slovenija, mati Bernice Martin in Roberta Cermelyja (Alaska), 4-krat stara mati. Pogreb bo iz Železovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. jutri, v sredo, ob 8.15 zjutraj, v cerkev sv. Margarete Marije ob 9., nato na pokopališče Vernih duš. Na mrtvaškem odru bo danes, v torek, od 2. do 4. popoldne in od 7. do 9. zvečer.

Anna Bauer

Umrla je Anna Bauer, rojena Mayetich, mati Jennie, Johna C., Alberta, Josepha, Mildred (Mrs. Eugene) Petonich in pok. Mary, 10-krat stara mati. Pogrebna sv. maša bo danes, v torek, ob 10. dopoldne v cerkvi sv. Vida. Pokopana bo na pokopališču Kalvarije.

.....
 vohunil za Sovjetsko zvezo skozi 17 let. Od Sovjetov je prejel \$131.000. Helmich je star 44 let.

NEENOTNOST V VRSTAH SOLIDARNOSTI; WALESA ŠE VEDNO PRVA OSEBA

GDANSK, Polj. — Drugo zasedanje prvega kongresa delavskega gibanja Solidarnost je dokazalo, kako globoke so razlike med zmernejšo in radikalnejšo strujo. Od vsega začetka vodi zmernejšo strujo Lech Walesa. Debatne na kongresu so hude in prevladuje skrajno napetost.

Najnovejši spor je nastal, ko je poljski parlament odobrila zakon, po katerem bodo imeli delavci pravico, da sodelujejo v procesu imenovanja direktorjev velike večine vseh tovarn oz. podjetij v državi. V tovarnah, pomembnih za obrambno industrijo, bo obdržala vlada izključno pravico do imenovanja direktorjev. Isto bo veljalo tudi za elektrarne, plinarne, mestne vodovode, itd.

Walesa je zagovarjal stališče, da je novi zakon sprejemljiv. Mnogi delegati so bili nezadovoljni, a je Walesa končno zmagal. Dobro poučeni viri, ki poznajo razmere v Solidarnosti, menijo, da bo novi zakon o omejenem delavskem samoupravljanju kmalu postal predmet novih sporov. Ni jasno, na primer, katere tovarne so važne za obrambno industrijo.

Radikalnejši delegati želijo, da bi delavci imeli izključno pravico do imenovanja direktorjev svojih tovarn ter da bi tudi odločali o proizvodnji. Poljska vlada še ni pripravljena pristati na to zahtevo.

Včeraj je znana oporečniška skupina KOR izjavila, da se bo razpustila. Prof. Edvard Lipinski, 92 let stari ekonomist, ki je ustanovil KOR pred 5 leti, je rekel v govoru na kongresu Solidarnosti, da so "druge sile" prevzele nalogo, ki si jo je zastavila njegova organizacija. Odslej bo sama Solidarnost vodila borbo za resnično neodvisnost Poljske in za spoštovanje človeških pravic v državi.

KOR je bila stalna tarča sovjetskih propagandistov čes, da vodi protisocialistično in protisovjetsko kampanjo ter da je subverzivna organizacija. Prof. Lipinski in njegovi somisljeniki v KOR niso prikrivali, da je bil njihov glavni cilj osvoboditev Poljske od sovjetskega imperija.

Čprav predstavniki poljskega režima še vedno napadajo Solidarnost in druge posamezne poljske oporečnike, delo kongresa poteka normalno. Na ulicah v Gdansk pa je veliko policistov in vojakov.

Predsednik Reagan napovedal vojno zoper zločinstvo

NEW ORLEANS, La. — Predsednik Ronald Reagan je govoril na konvenciji Mednarodne zveze načelnikov policije ter dejal, da bo njegova administracija vodila neizprosno vojno zoper zločinstvo.

Danes imajo zločinci več pravic, kot jih imajo njihove žrtve, je rekel predsednik. Temu je treba napraviti konec.

Dejstvo je, da današnji zločinci ne iščejo kruha za svoje lačne družine. Prišli so do ugotovitve, da je zločinstvo dobičkonosno.

Zločinstvo je epidemija v ZDA, je nadaljeval Reagan. Vsako leto zahteva 23.000 življenj. Tretjina vseh ameriških družin postane v enem ali drugem smislu žrtev zločinca vsako leto. Gmotna škoda, ki jo povzročajo zločinci, znaša 8.8 milijarde dolarjev letno.

Kljub vsem ukrepom, ki smo jih doslej podvzeli v ZDA, je število zločinov iz leta v leto večje. Ti podatki so pošastni, je pripomnil predsednik.

V prihodnjem letu bo njegova administracija sodelovala z zveznim kongresom v prid več novih zakonov, ki bodo pospeševali delo policistov in sodnikov. Veliko več bomo upoštevali težave in pravice žrtev zločincev. Od zločincev bomo zahtevali, da povrnejo škodo žrtvam, v kolikor bo to mogoče.

Predsednik Reagan je čestital policistom za njihove zasluge v borbi proti zločinstvu. Policijsko delo je težko in odgovorno in zasluži vso pohvalo, je rekel.

Iz Clevelanda in okolice

Volitve danes—

Danes so v Clevelandu primarne volitve. Volili bomo župana mesta in mestne odbornike. Volivci v novi 11. vardi bodo glasovali samo za župana, odbornika Trenton in Polenšek bosta na volilnem listku šele v novembru, v 13. vardi pa ima John Milakovich več nasprotnikov. V Euclidu so volitve o predlogu za financiranje šolskega sistema. Vsa volišča bodo odprta od 6.30 zjutraj do 7.30 zvečer. Volite!

V Milwaukeeju—

Od petka do ponedeljka se je urednik A.D. mudil na obisku med Slovenci v Milwaukeeju. Imel je priliko, da se je udeležil Vinske trgatve v krasnem Triglavu parku. Zahvaljuje se vsem Triglavanom za gostoljubje, še posebno pa dopisnikom A.D. Lojzetu Galiču in Francetu Rozini.

Skupno sv. obhajilo

pri Mariji Vnebovzeti—

Vse članice Oltarnega društva fare Marije Vnebovzete so vabljenje, da se udeležijo skupnega sv. obhajila pri sv. maši ob osmih zjutraj to nedeljo, 4. oktobra, ob 1.30 popoldne ure molitve, nato pa sestanka v šolski dvorani. Nove članice so naprošene, da pridejo k sprejemu ob 1.15 popoldne.

... in pri Sv. Vidu—

Oltarno društvo fare sv. Vida bo imelo skupno sv. obhajilo v nedeljo, 4. oktobra, pri sv. maši ob osmih zjutraj. Sestanka ta mesec ne bo, ker priredita Društvo Najsv. Imena in Materinski klub "Predjubilejno kosilo" v korist fare. Članice so naprošene, da se udeležijo kosila v čim večjem številu.

Zmagovalci—

Na tekmovalju Balinarskega krožka Slovenske pristave, ki je bilo 26. in 27. septembra, so si priborile prva štiri mesta sledeče ekipe (sodelovalo je 22 ekip): Prvo, Slovenski dom na Waterloo (Tony Umek, Ivan Kosnač, Frank Vodopivec, Frank Grk); drugo, Slovenski dom na Waterloo (Ivan Grbac, Marie Grbac, Joseph Puhaj, Srečko Buzdon); tretje, Slovenska pristava (Filip Oreh, Joško Sojer, Tony Švigelj, Cilka Švigelj); četrto, James Slapnik ekipa (Vera Znidarsic, Ana Breznikar, Joško Marinko, Slavka Sečnik).

Tečaj slovenskega jezika—

V torek, 15. oktobra, ob 6.30 zvečer se bo začel v šoli sv. Vida v prvem nadstropju tečaj slovenskega jezika. Poučevala bo ga. Breda Lončar.

Tečaj bo trajal 15 tednov in sicer od 6.30 do 8.30 zvečer. Poudarek bo na praktičnem razumevanju jezika, govornju, branju in pisanju. Stevilo slušateljev je omejeno na 25, vpisnina znaša \$30. Vsakdo se lahko vpiše predčasno v župnijskem uradu, slovenski priročnik pa si boste lahko nabavili ob času vpisovanja.

Nevburški upokojenci—

V soboto, 3. oktobra, priredi Klub slovenskih upokojencev v Nevburgu-Maple Hts. banket in ples v Slovenskem narodnem domu na E. 80 St.

Telovadci vabijo—

Slovenska telovadna zveza sporoča, da bo začela z rednimi telovadnimi vajami v četrtek, 1. oktobra, ob 6. uri zvečer za naraščaj, ob 7.30 pa za odrasle v dvorani pri Sv. Vidu.

Vabilo Slovenske šole pri Sv. Vidu—

V nedeljo, 4. oktobra, bo občni zbor staršev Slovenske šole pri Sv. Vidu v društveni sobi farne šole. Začetek obnega zbora bo ob 6. uri zvečer. Vsi starši vljudno vabljene. Pridite!

KRES vabi—

Folklorna plesna skupina KRES bo nastopila v soboto, 3. oktobra, ob 7.30 zvečer v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. s programom narodnih in umetnih plesov. Vstopnice so v prodaji pri vseh članih skupine, imajo jih v Barogovem domu, Petriče vi brivnici, Sterletovem Slovenian Country House, Tony's Polka Village in James Slapnikovi cvetličarni, stanejo le \$4.

Predjubilejno kosilo—

Društvo Najsv. Imena in Materinski klub pri Sv. Vidu priredita predjubilejno kosilo v farnem avditoriju v nedeljo, 4. oktobra. Vstopnice so po \$5 in jih imajo člani oz. članice obeh organizacij in tudi v župnišču. Serviranje bo od 11.30 do 2. pop. Kosilo se bo tudi lahko vzelo domov.

Slovenska pristava vabi—

V nedeljo, 4. oktobra, priredi Slovenska pristava pečeno školjko in stekov. Serviranje od 2. do 4. popoldne. Cena za školjke \$8.50, za stekj pa \$7.50.

Zadušnica—

V četrtek, 1. oktobra, ob 7.45 zjutraj bo v cerkvi Marije Vnebovzete sv. maša za pok. Josephine Susterste ob 6. obletnici njene smrti. DSPB Cleveland vabi—

V soboto, 10. oktobra, ob 7. zvečer priredi Društvo SPB Cleveland "Družabni večer" z večerjo in plesom v dvorani pri Sv. Vidu. Vstopnice imajo člani DSPB in v Barogovem domu na St. Clair Ave.

Nabiralca oglasov iščemo—

Ameriška Domovina išče nabiralca oglasov. Dober zaslужek možen. Kličite 431-0628 za podrobnosti.

Tiskovnemu skladu—
 John Kozina, Richmond Hts., Ohio je daroval \$12 v tiskovni sklad Ameriške Domovine.

Anna Godlar, Cleveland, Ohio je darovala \$10 v naš tiskovni sklad.

Frank Staniša, Burlington, Ont. je prav tako daroval \$10 našemu slovenskemu listu.

Vsem darovalcem iskrena hvala!

VREME

Pretežno sončno in vetrovno danes z najvišjo temperaturo okoli 65 F. Spremenljivo oblačno jutri z možnostjo krajevnih neviht v dopoldanskem času in najvišjo temperaturo okoli 67 F. V četrtek pretežno oblačno z možnostjo dežja in najvišjo temperaturo okoli 70 F.

Slovenci na Nizozemskem

 III.
 — Kakšno naj bi bilo torej ravnanje izseljencev?

Krajevne šole, civilne oblasti in tudi starejši župniki, ki so zagovarjali enotnost svojih župnij, so želeli pospešeno "asimilacijo". To pomeni, da naj tuje okolje človeka asimilira in prebavi. To je "pravica" močnejšega, zakon džungle. Izseljencu in njegovim potomcem je treba priznati pravico ohraniti in razvijati svojo osebnost, svojo identiteto, tudi v deželi, ki se razlikuje od dežele njegovih prednikov. Sme biti malo drugačen.

V naši družbi si priznanje človeka po človeku počasi, a vztrajno utira pot. Cerkev je o pravicah izseljencev izdala važne dokumente. Postajamo bolj odporni in razgledani. V zvezi z izseljenci danes govorimo o "integraciji", ko človek ohrani svojo osebnost, svojo kulturo in zgodovino, a ni zaprt vase, temveč ima odprte oči za življenje družbe, v kateri živi, jo skuša razumeti in sodelovati pri njenem napredku.

Še bolj odprti govorijo o "prisotnosti", "navzočnosti" izseljenca v svojem okolju.

Izseljenec ohrani svojo identiteto, a ne sme biti odsoten, marveč prisoten v družbi, ki mu je dala zatočišče in kruh, prisoten s svojo osebnostjo, kulturo in prizadevnostjo. Mora skušati deželi, ki ga je sprejela, nuditi nekaj, ne samo fizičnega ali umskega dela, marveč tudi nekatere elemente iz svoje kulture. Bivajo izseljencev v neki deželi mora pustiti za seboj sledove, ki bodo pozneje postali kulturna last dežele, ki jih je sprejela.

Ali ni bilo vedno tako v zgodovini? Kulture so se medsebojno srečavale, opla-

jale in dopolnjevale. Izseljenici imajo tako tudi prelepo poslanstvo, druge narode bogatiti z zakladi iz svoje kulture.

Slovenci na Nizozemskem in njihovi prijatelji in sodelavci skušajo vsaj nekaj napraviti v tej smeri. Holandska skupnost ima zato dovolj razlogov, da nam pomaga biti resnično "onszelf". A če hoče nekaj dati, moraš to prej imeti... Resno kulturno delo v izseljenstvu je zato življenjske važnosti.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 ST. CLAIR AVE. — 431-0628 — CLEVELAND, OH 44103

AMERIŠKA DOMOVINA (ISSN 0164-680X)

James V. Debevec — Owner, Publisher
Dr. Rudolph M. Susel — EditorPublished Tuesdays and Fridays except first two weeks in
July and one week after Christmas

NAROCNINA:

Združene države:

\$28.00 na leto; \$14.00 za pol leta; \$8.00 za 3 mesece

Kanada in dežele izven Združenih držav:

\$40.00 na leto; \$25.00 za pol leta; \$15.00 za 3 mesece

Petkova izdaja: \$15.00 na leto; Kanada in dežele izven
Združenih držav: \$20.00 na leto.

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$28.00 per year; \$14.00 for 6 months; \$8.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$40.00 per year; \$25.00 for 6 months; \$15.00 for three months

Fridays only: \$15.00 per year — Canada and Foreign \$20.00 yr.

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio

POSTMASTER: Send address changes to American Home,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, OH 44103

83

No. 101 Tues., Sept. 29, 1981

Amerika do Hrvatov

Kakor Slovenci so se okrog prehoda devetnajstega v dvajseto stoletje tudi Hrvati množično izseljevali v Združene države. Ker je hrvatski narod po številu skoraj še enkrat tako velik kot slovenski, je sorazmerno tudi njihova emigracija številnejša od slovenske. Po zadnji vojni so se pri obeh narodnih skupinah starih naseljencem pridružili novi, izrazito politični begunci, ter s seboj prinesli duha upora zoper režim v domovini in s tem poživili in razgibali nacionalno zavestnost, ki se manifestira v vsestransko večji aktivnosti.

Z ozirom na svojo številčnost (pravijo, da jih je v Ameriki dva milijona) so si Hrvati ustvarili množico društev in ustanov, so krepko organizirani in dokaj trdno držijo skupaj. Nacionalno so zelo aktivni zlasti v političnem smislu, in med seboj imajo ljudi in skupine, ki gredo s svojimi dejanji do skrajnosti terorizma. Ponovno so svetovno javnost razburkali atentati na predstavnike hrvatske politične emigracije, pa tudi na druge politične osebnosti. Med tem ko so nekaj atentatorjev prijeli, niso nikdar odkrili tistih na predstavnike hrvatske in srbske emigracije. Ameriška FBI je izsledila hrvatsko skupino Otpor, ki je menda odgovorna za 21 terorističnih dejanj. Devet teroristov te skupine je zaprla in izjavila, da je "obglavila" najnevarnejšo teroristično organizacijo v ZDA.

Ni čuda tedaj, če je časnikar lista The New York Times Nathaniel Sheppard pisal, da so Hrvati v ZDA zaskrbljeni zaradi teh atentatov in terorističnih dejanj. Bojijo se, da bi padla senca terorizma na vse Hrvate in njihove organizacije, ki delujejo za osvoboditev Hrvatske z mirolnimi sredstvi. Mnogi Hrvati so Sheppardu zagotavljali, da za temi atentatorji stoji jugoslovanski komunistični režim z infiltracijo svojih ljudi v hrvatske organizacije, da bi diskreditirali vso hrvatsko etniško skupnost v Ameriki.

Kljub takim izgovorom, navzlic zagotavljanju, da se Hrvati borijo za svobodo in neodvisnost od Jugoslavije z mirolnimi akcijami, ne s terorjem, in dasi ravno glasno podčrtavajo, da so glasovali masovno za Reagana v pričakovanju, da bo njegova politika do Jugoslavije drugačna od Carterjeve, so po pisanju hrvatskega vodilnega lista Danica v Chicagu bridko razočarani. List je nedavno zapisal, da so Hrvati "pričačujo spremembe v zunanji politiki, grdo prevarani — sedaj je državno tajništvo še bolj nenaklonjeno Hrvatom".

Povod za tako pisanje Danice je dala izjava Lawrence S. Eagleburgerja, vodilnega politika v Departmentu of State za evropske zadeve. Eagleburger je pred kongresnim odborom za zunanje zadeve sredi junija zatrdil, da "je Jugoslavija nevrščena država, ki je posebne važnosti za ZDA. Položaj Jugoslavije je bistveno različen od držav Varšavskega pakta. Jugoslavija je sposobna upreti se zunanjemu pritisku in je činilec stabilnosti in miru na Balkanu, na Sredozemskem morju in v celi Evropi. Vlada (Amerike) odločno podpira neodvisnost, politično enotnost in ozemeljsko integriteto Jugoslavije". Eagleburger je omenil tudi delovanje teroristov in med drugim dejal: "Mi smo odločni preprečiti delovanje teroristov in jih bomo kaznovali z vsoto težkih zakonov".

Na to uradno izjavo ameriškega državnega departamenta je ostro reagiral Danica in pod naslovom "Nič se ni spremenilo" primerja Reaganovo politiko s prejšnjo Carterjevo, ki da je bila "sramotna politika navadne nemoralne" (in vendar se predsednik Carter ni udeležil Titovega pogreba, kar se je zelo opazilo, op. pisca); nato Danica poziva vse hrvatske Američane in vse hrvatske organizacije in ustanove, naj pišejo posebno pisma predsedniku Reaganu, drž. tajniku Haigu in še nekaterim drugim, kjer naj odločno protestirajo proti izjavam L. S. Eagleburgerja glede vladne politike do Jugoslavije in obrazložijo svoje stališče do vladne nemoralne politike, ki naj se spremeni iz podpore jugoslovanskemu kom. režimu v politiko podpore tlačenim narodom, da pridejo do svobode.

Koliko je ta poziv Danice Hrvatom zalegal, se ne more vedeti, a gotovo mu je del Hrvatov sledil in taka pisma poslal v Washington.

Beseda iz naroda...

Ne se naveličati

CLEVELAND, O. — Še ni dolgo, ko smo praznovali v Marquettu letošnji Barogov dan v Ameriki. Posebnost je bila, da nas je ob tej priliki obiskal nam doslej malo poznani dr. Alojzij Suštar, nadškof ljubljanski in slovenski metropolit. Na vseh krajih, kjer se je ustavil, je bil sprejet z velikim veseljem, še posebno gostoljubje pa mu je izkazala fara sv. Vida, kjer je bival 5 dni. Vzlet je bil kot stari domačin, pa vendar z gostoljubjem in pozornostjo, ki jo izkazuje izrednemu gostu, ki smo ga že dolgo časa težko pričakovali.

Radi bi izprosil ob Boga, da bi nam naklonil svetnika, o katerem bi bili polno prepričani, da je kri od naše krvi. Baraga je bil skrben dušni pastir, ko je bil še doma. Ker pa vseh svojih sil ni mogel povsem razviti, se je odločil in odšel v misijone, kjer Kristusa še niso poznali. Čeprav domovine ni zapustil z najlepšimi spomini, je ostal zvest Slovenec. Dušna paša, ki jo je napisal med Indijanci, ni dovoljni dokaz za to.

Najmlajši predlog za našega svetnika je zadeva Franceta Gnidovca, skopljskega škofa. Bil je dolgoletni vzgojitelj študirajoče slovenske mladine v Škofovih zavodih, čemur se je odpovedal in stopil v red lazaristov, da bi se bolj osebno posvetil, pa mu ni bilo dano. Cerkev ga je poklicala v težko službo v diaspori, kjer je bil sicer po naslovu škof, pa radi velike skrbi za svoje raztresene ovčice je bilo njegovo življenje bolj podobno kakemu zastavljenemu kaplanu, kot pa škofu. Da je doživel svoj rojstni dan za nebesa, je prišel nazaj v Ljubljano.

Tretji slovenski kandidat, da bi bil uradno med svetnike prištet, pa je Anton Martin Slomšek, ki je postal lavantinski škof v St. Andražu na Koroškem, pa je iz ljubezni do slovenskih ljudi prenešal škofijski sedež v Maribor, tudi z mislijo, da bi tako zajezil neupravičeno raznarodovanje slovenskega človeka.

Škof Martin Slomšek ni šel v svet. Živel je med slovenskimi ljudmi. Izpolnjeval je povsem svoje geslo: Sveta vera bodi vam ključ do zveličavne narodne omike. Kot škof je utrjeval s svojimi pastirskimi listi in obiski ljudi, da bi jih v veri ohranil in utrdil. Kot človek iz ljudstva je tudi živel z njegovo dušo, kar dokazujejo njegove pesmi, npr. Preljubo veselje, Konjički skrablja in še kaj. Da bo življenje lepo, je doumel, da človek potrebuje tudi marsikakšnega znanja. Pospeševal je nedeljske šole in izdal knjižico: Blaže in Nežica. Pomislimo samo na važ-

Dober mesec kasneje je na svoji poti po Evropi obiskal Beograd ameriški državni tajnik Aleksander Haig. Videti ga je bilo na televiziji, kako je polagal velik venec na grob krovloka Tita, v časopisih je bilo mogoče točno brati izjavo ob tisti priliki. Je presenetljivo in hkrati poučno, kako je Haig ponovil Eaglebergerjevo prejšnjo izjavo skoraj dobesedno in jo zaključil z že obrabljeno frazo o ameriški podpori neodvisnosti, politični enotnosti in integriteti Jugoslavije. Haigovo stališče Amerike do Jugoslavije jasno izpričuje, da pismeni protest ameriških Hrvatov, kakor ga je predlagala Danica zoper Eaglebergerjevo izjavo, ni nič zalegal, ostal je brez učinka. In to pri ameriški vladi, od katere so hrvatski Američani za gotovo pričakovali drugačno, njim naklonjeno politiko. Ob takim spoznanju Hrvatov bi bilo morda umestno in koristno, ko bi svojo politično linijo glede smeri bodočega političnega razvoja nekoliko revidirali in prilagodili realnemu stanju.

nost Družbe sv. Mohorja v Celovcu!

Redno Cerkev koga razglašila za svetnika na podlagi dokazilnega življenja v izrednih krepstih, kar je prepričano božjemu odzivu na naše molitve z vsaj dvema čudežema, ki so res čudeži, torej primeri, ko vsa človeška znanost in modrost odpove. Zato pa je potrebno, da za priznanje svetništva našega kandidata veliko in zaupno molimo in se ne naveličamo, saj vemo: Prosite in se vam bo dalo...

Iz newyorške prosvete

V nedeljo, 13. septembra, smo se na lep način poslovili od ljubljanskega nadškofa Suštara. Napolnili smo cerkev. Gospod nadškof jo je enkrat v nagovoru imenoval kapela. Menda je res bolj kapela kakor pa cerkev. Celo Kregarjev Martin Krpan jo je imel za kapelo, ko je bil v New Yorku čes, da nima "turna", kakor ga mora po Krpanu vsaka cerkev imeti. Naj bo kapela ali cerkev, napolnili smo jo. Prišli so vsi, ki še čutijo v sebi slovensko kri, celo taki, ki doma govorijo angleško. Tudi dvorana je bila polna. Tam je nastopila škofu v čast in v zahvalo za obisk naša mladina in ponovila nekaj točk iz naših prosvetnih ur. O proslavi je poročal Ludvik Burgar. Jaz jo samo omenjam zato, ker se bom v svojem poročilu o uri skliceval nanjo.

Teden po slovesu, 20. septembra, smo imeli prvo prosvetno uro v novi sezoni.

Čeprav je bilo okoli 40 rednih obiskovalcev zadržanih, je bila dvorana kar dobro zasedena. Med seboj smo imeli goste iz Slovenije in Clevelanda.

V prvem delu je mladina zapela pesmi "Slovenski smo fantje", "Pomlad" se meni lušno zdi" ter "Po Koroškem in Kranjskem", pesmi, ki jih je pela škofu. Vtis sem imel, da so pred škofom peli boljše in ubranejšee.

Tem točkam smo dodali:

Ludvik Burgar je recitiral prelepo Novačanovo pesem "Oče piše sinu". Spesnil jo je na svoji pampi v Argentini. V pesmi piše oče v Argentini pismo sinu v Slovenijo za Veliko noč, ko je v Argentini jesen. Njegov zaključek velja za vse čase:

Vstajenja praznik isti tu
in tam!

O, da bi srečo nosil vam
in nam!

Nežka Pfeifer, ki je s svojo čisto izgovarjavo in ponosnim nastopom navdušila nadškofa in poslušalce, ko ga je nagovorila, je to pot prav ta-

Poleg molitve je potrebna, da za stvar nekaj sami tudi sicer žrtvuemo. Postopek sam je zvezan z rednim življenjem, ki ga moramo tudi vzdrževati, sicer lahko zadeve prične kje plesniti in ostane v kakem predalu neobdelana.

Miloščina pokrije veliko grehov, nam zatrjuje sv. pismo. Ena taka prilžnost za malo žrtvovanje je, če se udeležimo kosila, ki ga bo v nedeljo, 1. novembra, priredil Slomškovo krožek v šolski dvorani pri Sv. Vidu od 11. ure dopoldne do 2. ure popoldne. Dar je za odrasle \$5 in za otroke le \$2. Veseli bomo dobrega dela, ki ga bomo storili, sešli se bomo s prijatelji in koristili tudi sebi.

J. O.-k.

ko lepo deklamirala pesem "September".

Dr. Dominika Lango je zapela solo po Dvorakovi melodiji pesem "Domača pesem". Nastopila je prvič kot solistka. Opravičevala se mi je, da je imela trepetec (tremo). Jaz je nisem opazil. Pela je dobro. Drugič bo še boljše. Vsak začetek je težak!

Njen šestletni sin Ivo je zaigral na klavirju "Dolores Waltz". On je nastopil na uri že prej kot pevec solist, tokrat pa je dokazal, da se razume tudi na klavir. Če ni bilo vse popolno, naj ne odneha. Tudi njegov stric Anton Nanut, dirigent Ljubljanske filharmonije, in Leonard Bernstein, bivši dirigent newyorške filharmonije, nista začela brez napak.

V odmoru smo zvedeli, da bo prihodnja ura že drugo in tretjo nedeljo v oktobru. Naši gosti bodo mladi igralci, člani Čekutovega Slovenskega gledališča v Torontu. Igrali bodo japonsko dramo "Praznik cvetočih češenj" v priredbi Frana Albrehta. Dan prej, v soboto, ob 7. zvečer, pa bodo igrali v Fairfieldu veseligr "Stari greh".

Lepo bi bilo, če bi čimveč Newyorčanov bilo na predstavi v Fairfieldu. Jamčim, da ne bo nobenemu žal, ki bo šel.

V drugem delu sta nastopila najprej Zupančič Andrej in Inge. Andrej je zapel "Slovenec sem", Inge pa "Slovenka sem", nakar sta v duetu zapela "Roža na vrtu zelenem cvete." Prvi dve sta pela ga nadškofu, zadnjo sta se pa naučila za to uro. Pela sta dobro, le Andrej se nikakor ne more živeti v vlogu ljubimca, čeprav je ljubica njegova sestra. Leta bodo tudi za to poskrbela! Nato je njihova mama Marinka zapela solo prelepo Avsenikovo "Gospa, jadraj z menoj!" Lepa pesem, lepo petje, lepa solistka! Kaj hočete več!

Simon Kregar je recitiral prirodnico Kunčičevo pesem "Na dedovih kolenih". Vnučinjo Polonco popelje dedek po Sloveniji, na koncu pa ugotovi, da je nesrečen v tujini.

Za konec pa je Helena Klesin zaigrala na harpi dva komada. Nastopiti bi moral tudi njen oče Karl, pa je bil bolan. Padel je z lestve in si poskodoval hrbtenico. Želim mu v imenu vseh skorajšnje okrevanje! Karl, ko leži doma, pa napiši kak dober komplet, da se bomo zopet enkrat smejali tvojemu humorju.

Opomba: Newyorčani, ne pozabite! Prihodnja ura bo drugo nedeljo v oktobra. Novembra bodo med nami "Zvonovi" in čarovnik Tomaž Juvan.

L. P.

Dr. Zdravko Kalan

Žarek iz davne Karantanije

CELOVEC, (Avstr.) — Ob izbruhu meščanskega nacionalizma so nosilci raznih ideologij, velikonemške, ilirske, panslovanske pa liberalne in proruske ipd. naredili vse, da bi slovensko davno preteklost prikazali čimbolj negativno. Ze pokristjanjenje Slovencev oz. Karantancev so prikazovali in še prikazujejo kot nekakšno izgubo slovenske svobode, ne pa kot nujno vključitev v tedanjo Evropo in s tem preživetje slovenskega naroda.

To je knez Borut, dasi sam še pogan, očitno dobro vedel, se povezal z bavarsko stranjo oz. s tem s Frankovsko državo, da sa lahko skupno porazili divje Avare v Panoniji, ki so nenehno ogrožali Karantanijo. Cena za to pomoč je bila vključitev v Frankovsko kraljestvo. In ne v smislu neke nadoblasti, kolonije, zaslužnjene države, temveč v krščansko skupnost narodov, katere stvaritelji so bili frankovski kralji.

Namesto da bi duha tedanjega časa prav razumeli, prikazujejo slovenski zgodovinske pisce te dogodke kot začetek "nemškega jarma" nad Slovence. Dasi kakih "Nemcev" tedaj v resnici še ni bilo, temveč je obstajala, nekaj kasneje le Vzhodnofrankovska država imenovana sicer tudi Nemška, toda brez nemškega naroda, ki se je moral oblikovati v njej šele po stotletjih.

Da bi šlo za kak jarem, pa tudi ni res, saj je fevdalni red, na katerega se ta izraz očitno nanaša, prevladoval po vsej Evropi. Zakaj bi moral biti prav pri Karantancih (Slovenih) "jarem", pri drugih pa ne? Bil je pač normalen red tega časa.

Ideologije, ki jim gre predvsem zato, da bi vnesle občutke manjvrednosti v slovensko zavest in ne za zgodovinska dejstva, pa prikazujejo takratne razmere seveda po svoje, z delnimi resnicami, bista pa zamolčijo. Velikonemška hoče z negativnimi razlagami slovenske zgodovine in z vnesenimi občutki manjvrednosti napraviti slovenske ljudi voljne za ponemčenje, kamor naj se resijo iz tega majhnega, trpinčenega, ubogega in sramotnega naroda. In to jim je res uspelo na Koroškem. Panslovanska pa teži z istim postopkom v poslovanje ali celo posvojenje Slovencev. Končni učinek pa je isti. Poslovanje ali ponemčeno ljudstvo ne pomeni več Slovencev.

Da bi prikazali slovenske ljudi edino kot podložnike, sužnje, neuko ljudstvo, ki se ne zaveda svojega tlačenja, o čemer ga morajo poučiti šele ideologi, so razglasili, da je bilo plemstvo v slovenskih deželah po pridružitvi Karantancev protifrankovskemu úporu Ljudievita Posavskega (820) in po porazu tega upora le še "nemško". Slovenci pa smo bili odslej samo še tlačani.

Ustoličevanje "tujih" vojvod v Karantaniji da je predstavljalo le še neko folkloro, zato da bi preprosto ljudstvo mislilo, da gre za domačega kneza itd. Zamolčali so njegove obvezujoče značaj.

Zgodovinski viri nič ne poročajo o tem, da bi bilo plemstvo v slovenskih deželah "tuje". Pač pa to na vse kriplje trdijo razni nemškotarski pisce, posebno na Koroškem kot Jaksch, Puntchart in še kdo. Vendar brez utemeljitev. Za njimi pa povzema jo trditve slovenski zgodovinske pisce, med njimi v prvi vrsti Ljudomil Hauptman

pred vojno in po vojni njegov učence Bogo Grafenauer.

Res je, da so nekatere tuje plemiške rodbine dobivale posestva v slovenskih deželah, toda ta pojav zasledimo po celi Evropi in ni nikaka posebnost. V Karantaniji pa odločno prevladuje domače plemstvo, ki tudi govori slovensko in celo terja, da se ustoličevanje vrši v slovensščini in ne morda v tedaj vseveljavni latinščini.

Plemiške rodbine, ki so najmočnejše, so po vrsti domače, začenši že s sv. Hemom ter njenim možem Viljemom iz Selc. Domači so bili Eppensteini, prvi dedni vojvode Koroške, osrednje dežele Karantanije, ter za njimi prav tako dedni Spanheimi (kljub nemškimi imenoma). Domači so nadalje grofje Ortenburg pri Špitalu ob gornji Dravi. Prav tako grofje Lurnski pri Lienzu, ki so okoli tisoč postali grofje v Gorici, se imenovali Goriške ter za tem Goriško-Tirolske. Domači so grofje Vovbrški (Heunburg), pa Celjski oz. Zovneški. Nadalje mogočni Turjaški na Kranjskem (Auersperg), pa Herberstein na Štajerskem, pa kasneje knezi Eggenberg iz Radgone. Seveda vse to plemstvo ni vpilo "Hej Slovani!", kot si mogoče kdo podzavestno predstavlja, misleč, da je to znak slovenstva. Bili so nosilci takratnega pravnega in državnega reda in srednjeveškega duha.

Zanimivo je, da je v letih 1579-88 napisal na Koroškem Mihael Cristalnik, plemiškega rodu, na željo deželnih stanov, delo Historia Carinthiaca (izdal jo je potem Meigiser, oz. zajel v svojo Annales Carinthiae), v kateri rotli in razglasa, da je Koroška slovenska dežela in ima posebno mesto med vsemi drugimi vojvodinami. Dasi je dežela bila že za dve tretjini nemško govoreča. Slo je seveda za zgodovinsko pravo.

Značilno ob tem je, da v debeli knjigi "Zgodovina Slovencev" (Lj. 1979) pisec B. Grafenauer na strani 265 sicer navaja delo Mihaela Cristalnika, toda zamolči njegove navedbe o slovenstvu Koroške. — Ohranjeni mora pač mit, da smo bili Slovenci stoletja pod nemškim jarmom, katerega nam je odvzelo šele leta 1918 oz. socialistična revolucija 1945.

Resnico je treba žrtvovati poklicni karieri ali narediti določen kompromis, tako da bo volk sit in koza cela. Toda, zakaj bi morali kritizirati B. Grafenauerja in druge zgodovinske pisce v slovenskem središču Ljubljani, če pa še drugi slovenski pisce v demokratičnem svetu niso bili doslej sposobni odkriti prave slovenske podobe in so se večkrat noma omejevali na prepisovanje in citiranje drugih?

Menda zato, da njih predstojniki ne bi podvomili v njih strokovno pisanje, ki bi se sicer razlikovalo od uradnih tolmačenj v Ljubljani. — Resnica je torej drugotnega pomena, naj vlada še naprej ignoranca?!

Sicer ta pojav ni nov, ker je že Franc Miklošič na Dunaju pred sto leti moral taktilno zirati. Razglašal je skoraj vse slovenske besede, ki imajo enak podoben in pomen kot nemške, za izposojenke iz nemščine, dasi je slovensčina s svojo dvojino prajezik in slovenska kmečka kultura pr e d zgodovinska, nemščina pa se je tvorila pred nekaj stoletji. — Toda takšno stališče je bilo nujno, če je Miklošič hotel napredovati. (Dolge na str. 3)

Kanadska Domovina

DRAGA 1981

II.

V nedeljo, 6. sept. 1981, je daroval mašo msgr. Lojze Ambrožič, pomožni škof v Torontu, ki je potem tudi ostal pri predavanju g. Marino Qualizza: *100 let Slovencev ob zahodni narodnosti meji*. Predavatelj je profesor teologije v Vidmu, spada med najaktivnejše slovenske duhovnike v Benečiji. Rojen je bil l. 1940 v Podutani pri Sv. Lenartu. To predavanje je bilo izredno, podano je bilo tako živo, da se je človek počutil, kot da se nahaja med Benečani. Obstoj Slovenske Benečije, tako je govoril naš rojak, je čudežen. Benečani niso revolucionarji, takorekoč do včeraj so bili nepismeni. Radi dobrih časov pod Benetkami je nastalo kasneje nevarno nagnjenje do Italijanov, kar se je še posebej občutilo po l. 1945. Leta 1943 so bili ljudje naklonjeni partizanom, kasneje pa ne več, ker je bila komunistična etiketa premočna. Leta 1911 je bilo 34.000 Benečanov, leta 1979 samo še 15.000. Do l. 1945 je bilo ljudstvo z duhovniki, ti pa so ostali sami in razdeljeni med take, ki so opustili slovensčino, češ mi hočemo oznanjati samo evangelij, človeške pravice pa so domena civilnih oblasti. Del duhovnikov pa je ostal slovenski. Duhovniki se starajo, pomladka ni.

Predavatelj je ugotovil, da bolj kot DC (Krščanska demokracija) so levčarji dostopni za Slovence, toda posledica je, da je danes slovenski Benečan, ki hoče ostati Slovenec, identificiran s komunistom. Komunisti bodo morali spremeniti taktiko in ne mešati svoje ideologije s slovenskim narodnostnim problemom. Organizacije, ki so danes delavne v Benečiji: Novi Matajur (mesečnik), Kulturno društvo Ivan Trnko, "Studenec" - društvo katoliških dijakov, "Dom" duhovniški in laički list. Važni sta še prireditvi Dan emigrantov in Kamenica. Za sklep je omenil: Novi Matajur ne sme slediti komunistični liniji, le tako bomo katoličani sodelovali. Enotni moramo biti v obrambi slovenskih pravic, četudi smo in ostanemo pristaši različnih političnih ideologij.

Benečan je čustveno odprt za slovenstvo. Upam, da se bo ta čustvenost spremenila v zavednost. Tega ne vem, toda upam, da se bo ta čudež nadaljeval. Diskusija je podrobneje razčlenila nekatere probleme. Številni udeleženci so stali vprašanja v želji, da bi se pomagalo Benečanom vzdržati v njihovem slovenstvu.

Predavanja Viktorja Blažiča

Zadnje predavanje je imel Viktor Blažič: *Problemi razvoja, narodna zavest, pluralizem*. Predavatelj je časnikiar in publicist. Rodil se je na Dolenjskem pred 51 leti. Zaradi pisanja pod psevdonimom v "Zaliv" in druge revije, je bil obsojen na 15 mesecev zapora. Predavatelj je pričel s pripombo: naslov je preambiciozen in izvira še iz matične Slovenije.

V naši domovini je nekda vladal zakon narave, dobro in slabo se povrne. Novi razvoj je to zanikal, zato tak nerod in razpad. Za nove je narava samo sredstvo produkcije. Za tradicijo se nismo bri-

gali. Polja, gozdovi so opustošeni in to opustošenje se širi. Namesto kmetij imamo ogrednice od Kopra do madžarske meje. Jesenice, Celje, Ravne so ekološke nesreče. Naše reke in potoki so onesnaženi, kot da bi v SRS živele 7 milijonov ljudi. Uničili smo vas, namesto tipične kmečke hiše imamo sedaj na deželi predmestno hišo. Mest ne znamo graditi. Naša etablirana umetnost se je odrekla ustvarjalnosti. Narodnost se reducira na to, kar režim dovoli. Najhuji valpti so tisti, ki so požgali stare temelje. Zaznamujemo beg od svobode v prostor izdelane svobode. Narod se umika v privatno, zasebno življenje, ki pa ne zadovoljuje. Naša avtocenzura je hujša od zunanja. Mi smo narod brez humorja in brez cilja. Predavatelj je orisal današnji Slovenijo na vseh področjih, razen političnem, v tako črnih barvah, da je poslušalec zapiralo sapo. Proti koncu predavanja je na kratko zašel na politično stran z izjavami. Se ne zavzemam za strankarski pluralizem, računajoč na zrelost režima, ki mora biti vedno in povsod izpostavljen kritiki. Pluralistična zasnova osvobodilnega boja naj bi bila mnogim za zgled.

Predavanje je bilo končano, pač v skladu z začetno pripombo. Po kratki pavzi so se vrstili diskuranti tako številno, da je bil vsak omejen na čim krajši čas.

Katica Cukjati je vprašala, zakaj se slovenska mladina boji svobode in je indiferentna do slovenstva.

Odgovor predavatelja: Preživeli smo revolucijo, zaostali v industriji in duhovno. Potencial v mladini imamo, vendar ni otipljivega. Obstoji nevarnost, da podležemo balkanizaciji.

F. Miklavčič, bivši sodnik in zapornik zaradi dopisa v Zaliv, je izjavil: Kocbek je bil skoraj edini borec za pluralizem, kriv za dolomitsko izjavo, toda s svojim podpisom je stavljal pogoj, da se dovoli njegovi kulturno-nazorni skupini nepolitične sestanke.

Slovenska cerkev je žalostna galerija od 1945 do 1981. Razen škofa A. Vovka in nekaterih duhovnikov, kar se tiče slovenske pluralistične družbe, slovenska Cerkev noče imeti sitnosti, živeti hoče v miru. Danes pomeni večji pogum priti v Drago, kot napisati knjigo o Koroški. Smo neznanji vojak slovenskega pluralizma.

Pisatelj B. Pahor v imenu specifičnega slovenskega pluralizma zagovarja in zahteva dialog s Socialistično zvezo slovenskega delovnega ljudstva.

Pisatelj A. Rebula je pozval skoro v pesniškem stilu,

naj Slovenci ne padejo na kolena pred tujo, mnogokrat manjvredno civilizacijo. Upanje je v vračanju k sebi. Ob sodil je vključevanje v tuje stranke, ker to pomeni za večino prizadetih asimilacijo. In človek, ki je svoječasno govoril o ustaštvu Argentine, je nazdravil zdravico: Dragi, ki družijo vse Slovence, od Buenos Airesa pa do Ljubljane.

Prof. F. Jeza krivi za današnje stanje tri diktature: avstrijsko, prvo Jugoslavijo in današnjo! Krivi smo tudi sami, ker se ne zedinimo. Predavatelj: Mi smo imeli državljansko vojno s tako silo, da so potrebni dve generaciji, da si opomoremo. Pluralizem si moramo priboriti.

Dr. Kore: Prof. Kocbek je imel dober namen, krščanski socialisti so pripomogli k zmagi KP in so se odpravili svojemu poslanstvu. Ko je bil v Beogradu 1946, je Kocbek govoril angleškemu žurnalistu: "Sedaj vlada v Jugoslaviji narod."

V. Oslak: KP povsod po svetu kandidira, torej za nje velja pluralizem samo tam, kjer niso na vladi. Naša vera je najboljša orožje proti komunizmu. Predlaga telegramski pozdrav poljski Solidarnosti, naš vzor in nada.

Prof. Tone Stres kot odgovor sodniku Miklavčiču v zadevi slovenske Cerkev. Ponižana Cerkev se ni zavedala odgovornosti. Neposredno ne more v laični svet. Obstoj Cerkev je čudež, ko ima za društvo za obrambo živali, komunistično obeležje, dočim je Cerkev edina, ki ni neposredno pod komunisti. Slovensko cerkev predstavljajo pa tudi duhovniki, ne samo škofje.

Dr. Peter Urbanec je stavljal vprašanje: Ker se ne zavzemate za strankarski pluralizem, kaj napraviti, ako oblast po 35 in več letih izpostavljenosti kritiki, ne izvede nujnih sprememb. Naj se čaka še 35 let? Pravite, naj bo za zgled drugim pluralistična zasnova osvobodilnega boja. Kot mi je znano, so bile SLS in liberalci kot stranke, ki so bili do 1941 voljeni v relativno svobodnih volitvah, vsekakor 10-krat bolj svobodni, kot je to bil do sedaj primer v novi Jugoslaviji, od 95% naših rojakov izključenih iz OF. Ta vaš pluralizem ni od aprila ali maja, nego od 22. junija 1941, se reducira mogoče na 5% volivcev. In še Kardelj že decembra 1941 piše in ta dokument je javen, CK KPJ: "Naš osvobodilni boj je že postal razredni boj."

Predavatelj na gornji ni dal specifičnega odgovora. Končni vtisi za letošnje Drago so izredni. Vsa predavanja so bila na višini, nekatera so naravnost navdušila ter mislim predvsem na gdč. K. Cukjati O argentinskih izseljencih in prof. M. Analiza O Benečanih. Diskusija je bila na akademski ravni z malimi izjemami, res podobna parlamentu v visoko civilizirani državi. Velik vtis je napravil kontingent iz matične države, skromni, globoki, pa tako silno sposobni. Njihove ambicije so tako omejene. Kak potencial nam propada!

Zanimivo je, da v vseh predavanjih ni nihče omenil, kaj šele zahteval fikcijo o narodni osvobodilni borbi. Govora je bilo o revoluciji ali državljski vojni.

Obisk je bil 100 ljudi v petek, 200 v soboto, do 250 v nedeljo. Iz matične Slovenije je bilo več obiskovalcev kot prejšnja leta. Od tam so celo štiri gospe prinesle darilo Dragi: Slovensko majolico s posvetilom Dragi.

Zaključno besedo je imel predsednik DSI g. S. Pahor, ki se je zahvalil predavateljem, diskutantom, delavcem in občinstvu, z vabilom na Drago leta 1982.

Peter Urbanec

Gizella Hozian poroča iz Chicaga...

Veličasten pogreb dr. Štefana Šteinerja

Pokojni je bil rojen dne 22. decembra 1926 v vasi Beltinci. Gimnazij je dovršil v Murški Soboti. Maturiral je leta 1947. Šel je v bogoslovje in postal mašnik dne 29. junija 1953. Sole je še nadaljeval v Rimu in postal leta 1961 doktor teologije. Postal je izredni profesor moralne teologije v Ljubljani leta 1972. Že leta 1977 je bil priznan za dekana teološke fakultete in ponovno bil za to postavljen leta 1980.

Vse ga je cenilo, vse ga je imelo rado. On si je pa vseskozi prizadeval dati čim več svoje znanosti mladini. Pa božja roka je posegla vmes in preprečila vse njegove načrte in želje. Zbolel je. Imel je tumor na možganih. Bolehal je dve leti. Vsi so videli, da za njega ni več pomoči. Zato so na dan njegove smrti mnogi zatrjevali, da se ga je usmilila Marija Snežna na ta veliki in za njega zadnji zemeljski dan.

Bil je velik v znanju, zato za njim žalujejo vsi gg. duhovniki, študentje in mnogi drugi. Teško bo najti njemu enakega. Za njim žaluje vsa beltinska fara. Rad bi jim poklonil vse svoje znanje in s tem lepšal življenje vsakega posameznika. Srce bi jim dal. Pa božja pota in načrti niso naši. En sam dan in vsega je konec. Spomin na njega pa ne bo nikoli ugasnil.

Na svojo lastno željo je bil pokopan v rojstni vasi Beltinci ob veliki množici naroda. Med temi smo bili tudi mi. Nekaj takega še nismo videli. Tega pogreba so se udeležili ljubljanski nadškof dr. Alojzij Šuštar, prodekan škof Vekoslav Grmič, mariborski škof dr. Franc Kramberger in pomožni škof Stanko Lenič. Na tej poti je pokojnika spremljalo tudi 180 duhovnikov, veliko število sester-redovnic in drugih važnih oseb. Pa še veliko ljudstva iz vseh sosednjih far.

Mnoge oči so se zasvetile ob srce segajočih poslovnih govorih in ob molitvah za pokojnika v cerkvi, zunaj in na pokopališču. Posebno lepo se od njega poslovili študentje. Oni so mu tudi na pokopališču zapeli žalostinko in vzeli od njega zadnje slovo. Vso zadevo so odlično vodili domači g. župnik Janko Škraban. Pesem "V nebesih sem doma" je segala do srca.

Pokojnik zapušča dva rodna brata in eno sestro z družinami in še več ljubljenskih sorodnikov. Vsi so se pogreba udeležili. Gospod naj mu bo bogati plačnik. Naj počiva v miru.

MAJKA BOŽJA BISTRICKA
Nismo mogli mimo, da ne bi še t naznamenite božje poti obiskali pri Zlatar Bistrica. Sem je že od nekda naš narod prihajal in to še danes.

je bilo o revoluciji ali državljski vojni.

Obisk je bil 100 ljudi v petek, 200 v soboto, do 250 v nedeljo. Iz matične Slovenije je bilo več obiskovalcev kot prejšnja leta. Od tam so celo štiri gospe prinesle darilo Dragi: Slovensko majolico s posvetilom Dragi.

Zaključno besedo je imel predsednik DSI g. S. Pahor, ki se je zahvalil predavateljem, diskutantom, delavcem in občinstvu, z vabilom na Drago leta 1982.

Peter Urbanec

Tudi nas je mikalo. Zdelo se nam je, da nas Marija kliče. Našli smo jo kakor vedno. Podoba je še črna. V njeni bližini in v tihoti smo se dobro počutili ter njej po svojem šepetali naše zahvale in vlivali pred njo nove prošnje. Obrazi so pričali, kaj so čutila naša srca. Ob njej smo molili na poti domov smo, pa njej v počast prepevali romarske in narodne pesmi. Med temi je bila tudi sledeča:

"Mi smo Tvoji otroci, ne zavrnj nas!
Mi smo Tvoji romarji, usliši Ti nas!
Obрни k nam svoj mili obraz,
Marija Bistrička prosi za nas!"

CERKEV NA BISTRICI IN POSLOVILNI VEČERI

Devet let stara cerkev sv. Antona na G. Bistrici je lepa. Bila smo tam pri sv. maši in nam je bilo prisrčno. Le žal, da še nimajo svojega duhovnika. Imajo pa trikrat na teden sv. mašo. S tem smo bili vsaj malo potolaženi. Ljudje radi prihajajo v to hišo božjo in tudi lepo molijo in pojejo. Za naš odhod so nas pevci povabili na kor. Tam nas je pozdravila deklica s sledečimi prisrčnimi besedami:

"Pozdravljam vas v imenu vseh Bistriških sovaščanov — dragi naši dobrotniki!"

Tukaj vzklikla je zamisel in in ljubezen vaša,
da je božja hiža zrasla.
In gde valovi Mure režejo polje,
Tu žitna polja so doma,
Tu stanuje košček vašega srca!
Tukaj shajajo se gosti lačni
Tukaj hranijo se s kruhom večnim!
Da bili bi večno srečni vsi.
Še enkrat Bog plačaj vsem —
Bog živi! In še na svidenje kedaj!"

Dragica Gyorek

Pevsi so nas še počastili s krasno slovensko pesmijo in seveda z dobro sladko kapljico in z domačim pecivom. Zapeli smo še skupno nekaj prisrčnih pesmic in se tako še enkrat poslovili od njih in od drage nam cerkvice.

Imeli smo še lepe večere na Bistrici pri Horvatovih. To je še v tisti hižici očetovi, kjer je bil moj drugi dom in odkod sem odšla v moj rojstni kraj v Ameriko leta 1928. V tej hižici je še mnogo ljubezni in živih spominov, ki še kinčajo moje življenje. Bil je kot internacionalni večer. Bili smo navzoči iz Avstrije, Nemčije, Kanade, Portugalske, Kalifornije in iz Chicage. Lepo smo se razumeli.

Nadvse lep večer je bil tudi v vasi Gančani. Tudi tam smo

vzbujali mnoge lepe spomine iz naše mladosti ob slovenski prekrasni pesmi.

Zadnji večer smo pa preživeli v vasi Trnje odkoder je prišel moj dragi in nepozabni mož. Tudi to je bilo med dragimi sorodniki in prijatelji. Z nami je bila tudi Helen Balazic. Povsod so nam izročali tople pozdrave prijateljem in znancom po Ameriki in kamor koli te besede segnejo. Vsi so nam prisrčno klicali: Bog živi in še na svidenje!

Naslednja pot nas je vodila nazaj v Zagreb. Pogledi so se še vračali na ravna prekmurjska bogata polja, k dragim domačim in k farnim cerkvicam. Srca v nas so pa pela s pesnikom:

"Srečna zemlja mi domača!
Drag mi zmir! je Tvoj spomin!
K tebi srce se obrača,
Sred' težav in bolečin.
Daleč, daleč, črez dežele tuje
Te osrečiti želim.
Srce zvesto za te bije,
K tebi kipe zdihljaji!"

Z LETALOM V PARIZ

V Parizu so nas počakali in prisrčno sprejeli g. dr. Nace Čretnik. S posebnim avto busom so nas odpeljali v Slovenski Dom v Parizu, ki je bil blagoslovljen letos meseca Februarja. Tega smo si ogledali in tam odložili nekaj prtljage, kar nam je bilo v veliko olajšavo, da ni trebalo vsega nositi s seboj v Lurd. V Domu so nam postregli z imenitnim kosilom in z dobro kapljico. Pa še vrečke z večerjo in zajtrkom so nam pripravili za na pot. Že pri tem smo se srečali z več gg. duhovniki in s slovenskimi študenti in študentkami.

G. dr. Nace Čretnik vršijo važno in težko nalogo v Parizu med Slovence. So zelo živahni in požrtvovalni. Dom, ki so ga s težkimi žulji in z velikim trudom popravili in pripravili za slovensko skupnost, služi mnogim v veliko dobro. Je že sedaj napolnjen s študenti in z več gg. duhovniki. Vemo, da bo še toliko bolj v prihodnosti. Tam se ustavljajo tudi drugi Slovenci iz ostalega sveta, ki v Pariz prihajajo. Tako je bil tudi nam v veliko uslugo in v pomoč.

Žarek...

(Nadaljevanje z 2. strani)

postal je celo rektor dunajske univerze.

Tragedija le-tega je, da so za njim, zanesujoč se na njegovo znanstvenost, prepisovali naprej njegove trditve, ki sedaj strašijo iz slovenskih slovnice. Naš kmečki narod naj bi bil tako primitiven, da ne bi poznal niti "štale" ali "hleva" in je moral prvo privzeti od Nemcev (ki jih še ni bilo), drugega pa od Gotov. — Toda zakaj je Miklošič pisal le o slovenskih elementih v romunščini, albanščini, grščini, ne pa o teh elementih v nemščini?

Kdor pozna nemškonacionalne razmere takratnega Dunaja, prevlado liberalnih in judovskih krogov, mu ni težko spoznati, zakaj ne. Ker v takem primeru bi Miklošičeva kariera šla po vodi.

Danes se človek vendar mora vprašati, kdaj bodo prenehale potvorbe, slabšalne teorije, manjvrednostna vcepljanja in vse drugo, čemur je slovenski narod, kot "nezgodovinski" povrhu, izpostavljen zadnjih 150 let? — Kdaj se bo začelo normalno pisati o Slovincih in njih prastarem jeziku, tisti enkratni dvojnini, enkratnemu roditeljstvu v zanižanju stavka, tistemu čudovitemu trajanju dovršnih in nedovršnih glagolov — skratka

slovenskemu jeziku in zgodovini, ki predstavlja nekaj edinstvenega v evropskem, mogoče celo v svetovnem merilu. Samo raziskati in spoznati nam je tega treba.

Z. U.

Fantje so vasovali!

TORONTO, Ont. — Kdo izmed nas starejših se ne spominja dolgih, jesenskih večerov doma na vasi. Večerov ko so fantje vasovali in prepevali, da se je slišalo v de veto vas.

Tako smo tudi "Fantje" iz Toronta šli vasovat v sosednjo vas Cleveland, in to 12. septembra, ter s tamkajšnjimi "Fanti" prav veselo prepevali.

Zakaj pa bi ne bili veseli, ko pa smo imeli toliko in tako navdušenih poslušalcev. Slovenski narodni dom je bil za ta večer kar premajhen. Med poslušalci pa smo imeli tako pomembne in velike osebnosti, kot clevelandski škof Pilla, senator Frank J. Lausche, najvažnejši pa gotovo ljubljanski nadškof dr. A. Šuštar.

Ker nas je pevec kar polovico Dolenjcev, smo prevzvišenemu posvetili prvo pesem v drugem delu programa, ter mu prav navdušeno zapeli tisto lepo Tomčevo "Mi smo Dolenjci, hej!" Poslušalci so prav navdušeno sprejemali pesem za pesmijo.

Hvala vam, clevelandski "Fantje", za povabilo, skrb in vso postrežbo!

Ko smo se v soboto popoldne pripeljali v Cleveland, je bila naša prva postaja pri g. Janezu Riglerju, kjer nas je že čakala miza, preobložena z vseh vrst dobrotami, tako smo se pokrepčali in odježali. Ker je bilo treba preizkusiti, če sploh še imamo glasove, smo to pričeli z zdravico Janezu za god.

Ta zlata pevška duša nas je hotel kar vse obdržati na prenočišču, pa saj bi za spanje ne bilo časa, ker bi prepevali verjetno kar do belega dne.

Torej, Janez in Francka, hvala vama za vse!

Vi, clevelandski "Fantje", pa upamo, da ni bilo to pevsko srečanje zadnje, saj se bo treba kar kmalu pričeti pripravljati za pomladni nastop. Torej, še enkrat, najlepša hvala vsem, ki ste kakorkoli pripomogli do tega lepega večera.

Torontski "Fantje na vasi"

Žrtvujemo se za svoj tisk, ohranimo naš slovenski list Ameriški Domovino!

V BLAG SPOMIN DVANAJSTE OBLETNICE ODKAR SE JE ZA VSELEJ POSLOVIL OD NAS

KARL PUGEL

Njegovo srce je prenehalo biti 28. septembra 1969

Dvanajst let Tebe zemlja krije,
Srce Tvoje več ne bije,
bolečin več ne trpiš.

Zalujoči:

Mary, soproga Leon, sin
Vida Gregorič, hčerka Mihaela in Kristina, sestri Leonida ter Lidija, vnukinja

Cleve., O., 29. sept. 1981.

ANDREJ KOBAL:

SVETOVNI POPOTNIK PRIPOVEDUJE

"Slovensko-hrvatske novine" so izhajale v Calumetu kot glasilo Slovensko-hrvatske zveze, ki je sestajala povetini iz Belokranjcev. V Bethlehemu pa so prekmurški Slovenci izdajali "Amerikanski Szlovenecov glas". To je bil za katoliške bralce. Temu sličen tednik, katerega imena se ne spomnim, je bil namenjen prekmurskim protestantom.

Od mesečnikov je bil najbolj razširjen "Mladinski list" s polovico zvezka v slovenskem, drugo v angleškem jeziku. Leta 1931 ga je urejeval štab "Prosvete" za mladoletne člane jednote. "Zarja" je služila kot glasilo Slovenske ženske zveze pod uredništvom Josiphine Račić. "Svoboda", ki je iz tednika postala mesečnik pod uredništvom Louisa Medena, je bila glasilo Jugoslovanske prosvetne zveze, katero sem ustanovil s somišljeniki 1. 1929. "Ave Maria" v Lemontu je izhajala od leta 1909 pod uredništvom p. Salezija Glavnika. Zarja in Ave Marija izhajata še danes.

Slovensko časopisje v Ameriki je imelo dokaj buren razvoj. Listi so se porajali kot glasila struj, udeležujočih se političnih in verskih sporov. Ostri in brezobzirni boji so se poglobili v letih okoli 1930, a v preteklosti so se gnali tako daleč, da so morala poseči vmes sodišča.

Kar zadeva Jugoslavijo, se je slovensko časopisje zelo ločilo od hrvaškega. Slednje je bilo največ separatistično, z izjemo par komunističnih listov, medtem ko so navedeni slovenski časopisi zavzemali trezno in večidel prijateljsko stališče do Jugoslavije. Kakor je bil standard nizek, bi vendar sodil, da je slovenski tisk v urejevanju prekašal hrvaškega, v katerem je bila leto, za letom strupe na gonja proti vsemu, kar se je strinjalo z Jugoslavijo. Separatizem, katerega je zagovarjal tudi večji del duhovščine, se ni omejeval na polemike za načela, temveč so bili zaradi njega vsi listi natrpni z grobimi osebnimi obrekovanji.

Druga redne slovenske publikacije so bili trije letni koledarji: v "Amerškem družinskem koledarju", katerega je izdajala JSZ, sem vsako le-

to prispeval kako kratko novelo ali potopis; "Slovensko-ameriški koledar", podoben prvemu, je izdajala tiskarna "Glasa Naroda"; a "Koledar Ave Maria" frančiškani v Lemontu. Vse te letne knjige so izhajale več desetletij. Koledar Ave Maria izhaja še danes.

Po vsebini je bil "Ameriški družinski koledar" dostikrat izredno bogat, s prispevki sodruđnikov iz Amerike in domovine. Prirojen je bil potrebam politične zveze in kot tak ne tako poulaen kot nepolitični "Slovensko-ameriški koledar", ki je bil najbolj razširjen. Koledar "Ave Maria" je povsem nabožen, s pregledom verskega razvoja naših rojakov v Ameriki.

Slovenska knjiga, ki je v Združenih državah najbolj uspela, je vsebovala navadno "šund". Te vrste tisk pa je prenehal v dvajsetih letih. "Glas Svobode", ki je izhajal četrt stoletja, je tiskal največ takih knjig. To so bile povesti kot "Hči papeža", "Babilonska žena", "Milijonska nevesta" itd., cel niz prevedenih zgodb, a zastopani so bili tudi pisatelji kot Rousseau, Tolstoj in drugi.

Izvirne stvari je tiskala Književna Matica SNPJ. Ta je izdala delo Jožeta Zavertnika "Ameriški Slovenci". Debela ilustrirana knjiga se ni razpečavala in je povzročila jednoti tolike stroške, da je Književna Matica morala prenehati z dobro začetim delovanjem. Pamflete propagandnega značaja je izdajala tudi "Izobraževalna akcija JSZ".

Pri slednjih dveh knjižnih ustanovah se je odlikoval Ivan Molek, ki je kot urednik "Prosvete" slovel kot neutruđen delavec za slovensko knjigo v Ameriki. Poleg cele vrste prevodov in predavanj, ki so izšla v knjigi, sta zanimivi drami "Hrbenica" in "Poročna noč", obe tridejanski iz življenja slovenskih rudarjev. Realistično obdelane in literarno sveže snovi kvare zaključek, ki se dosledno ujema s politično propagando one dobe.

(Se nadaljuje)

Slovenski mesečnik
Ave Maria
potrebuje vašo pomoč!

MALI OGLASI

TWO APARTMENTS FOR RENT

3 furnished rooms, up. 1 woman preferred. 6 rooms down unfurnished. Adults preferred. No pets. St. Vitus area for both. Call Sat. and Sun. 431-0912. (100-101)

APT. FOR RENT

5 rooms up. Norwood Rd. No children. No pets. 432-2976. (100-103)

HOUSE FOR SALE

Euclid, off LakeShore 3 bedroom single. Excellent condition. Ideal location. Double attached garage. Reasonable offer considered. 731-0773 (98-101)

HOME REMODELING

Kitchen, bath, etc. Free estimates. Low prices. Call 431-0064 (99-106)

Rojaki pozor

Izvršujem zidarska in mizararska dela, popraviljam stopnišča, porče, itd. Kličite tel. 944-1470 (100-107)

HOME IN RICHMOND HTS.

For sale by owner. All brick, semi-ranch, 4 bedr., 2½ baths, excellent condition. Ready to move in. Appt. only. 731-3256 1862 Glen Oval, off Chardon Rd. (100-103)

HISA NAPRODAJ

V Willowicku. 2 spalnici spodaj, dograjena zgoraj. Za sestanek, kličite tel. 585-8036. (100-103)

FOR RENT

Single home - Furnished. E. 71st and St. Clair Ave. 3 bedr., 2 baths. — 431-6121 (100-103)

Room for Rent

Sleeping room for gentleman. E. 200 St. area. Private entrance. Kitchen & laundry privileges. Reasonable. 486-7026 (100-101)

Furniture for Sale

Double bed, bedroom set, 1 year old. Deep Freezer, air conditioner unit, 2 living room chairs, loveseat, coffee table, bed frame and miscellaneous. 731-9425.

For Rent

Single house. 5 rooms plus garage, full basement and attic. Adults only. Call after 5 p.m. 431-5199. (101-104)

3 rooms and bath. St. Clair Ave., St. Vitus area. Call 881-1393 or 888-2765 (X)

HISA V NAJEM

3 spalne sobe. Kompletno prenovljena. Blizu 200 ceste.

HISA V NAJEM

5 sob. Blizu E. 185 St. Kličite po šteti uri 951-3225 za oboje. (101-104)

6321 Carl Ave.

You must see this well kept income single. Large modern kitchen. Carpeting. Copper plumbing. Newer furnace. 1½

car garage. Cyclone fenced deep lot. Immediate possession. Low 20's. For apt. call Goldie Gonakis 261-3900 office, 731-7461 home.

CAMEO REALTY & ASSOC., INC.

(101-102)

FOR RENT

In Grovewood area. 3 bedroom brick colonial. Quiet street. \$375 plus security. Call 531-3976 or 531-9508.

1 bedroom single. \$175, references and security. 531-3976 or 531-9508. (101-102)

VELIKA RAZPRODAJA PARCEL! SOSEŠČINA APPLE CREEK

Lep razgled na Metropolitan Park v t.i. škotskih brdih

Izberite med 15 parcelami z vsemi storitvami

od \$13,900

Tudi 2 vzorca hiše

Nobena resna ponudba odklonjena.

2½ kopalnice, 4 spalnice, centralne hladilne naprave, vsi pripomočki vgrajeni.

Highland Rd. do Dumbartona (nasproti Trebisky), severno po Dumbartonu do Douglasa, po Douglasu do Harms, zahodno po Harmsu do Apple Dr.

Za podrobnosti, kličite

473-5200

KEEP...

JOHN A. MILAKOVICH

Your Ward 13 Councilman

Campaign Chairman, Gene Drobnic, 1030 E. 61, Cleve., OH 44103
PAID POLITICAL AD

LET YOUR LIFE INSURANCE WORK FOR YOU

American Mutual has a new concept which combines our life insurance with an exciting new benefit program. His program includes low interest certificate loans, low interest mortgage loans, scholarships, social activities, and recreational facilities provided by one of the largest Slovenian Fraternal Associations in Ohio. For further information, just complete and mail the below coupon.

To: American Mutual Life Assoc.
6401 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103

My date of birth is

Name

Street

City..... State..... Zip.....

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1053 East 62 St. 431-2088

17010 Lake Shore Blvd. 531-6300

GRDINOVA TRGOVINA S POHIŠTVOM

15301 Waterloo Road 531-1235

EUCLID SLOVENES!

PLEASE REMEMBER

VOTE FOR

SPECIAL SCHOOL LEVY

FOR

EUCLID STUDENTS

VOTE YES

For the School Levy
TUES., SEPTEMBER 29

Euclid Schools Levy Committee:
Mrs. Bev Ussai, Chrmn., 880 East 260/Euclid 44132

Slovenian Folkdancing Group

KRES

PRESENTS A

PROGRAM OF FOLK AND ARTISTIC DANCES

To Live Music by the Duke Marsic Orchestra

SAT., OCT. 3 - 7:30 pm

Slov. National Home

6417 St Clair Ave.

ST. VITUS DINNER

(CHICKEN OR PORK ROAST)

SUN. OCT. 4
at ST. VITUS HALL
Serving 11 am 2 pm

Sponsored by St. Vitus
Holy Name and Mothers
Club for Benefit of St.
Vitus Jubilee Fund